

A l'Arxiu Diocesà de Girona, s'hi troba registrat que el dia 8 de juliol de 1323 el bisbe de Girona, atorgà un document que obliga al clergat blanenc a anar i celebrar la missa a totes les capelles situades dintre la parròquia de Blanes, el dia de les festes dels altars de les mateixes. No indica el nom de les Capelles; però a l'any 1401, trobem que per la visita pastoral del bisbe Berenguer d'Anglesola a la nostra població, que la Capella de la Mare de Déu de l'Esperança, està emplaçada IN PURTU, tocant a un port de la Vila de Blanes, per tant en el segle XIII, ja existia la Capella com a tal.

La capella estava situada als afores de les muralles de la vila, prop del port i era un dels llocs habituals on es reunien els jurats de la Vila a deliberar.

El 25 de novembre de 1650 se reuniren los Jurats i Singulars persones de la vila en la Capella de l'Esperança i es feu vot solemne i perpetuo de fer festa en semblant dia, prenent a Santa Catarina per protectora, a fi de conseguir per sa intercessió que no passés avant lo contagi de la pesta, ja que s'havia presentat algun cas de pesta a la vila. El capellà que tenia cura de la Capella ensenyava en la mateixa la gramàtica a tots els infants de la població gratuïtament. L'any 1675 es rep llicència per beneir la campana. La Capella de la Mare de Déu de l'Esperança no ocupava tot l'espai que avui veiem, sino que era molt reduïda o sigui que arribava fins a la reixa que separa l'altar i la nau; però hi havia un gran porxo obert amb arcades al seu davant, que amb el temps es paradaren formant un tot amb la Capella que coneixem avui. El mes d'agost de l'any 1924, l'arquitecte Francesc Folguera va fer un projecte de restauració de la façana de la Capella, que consistia en aparedar, per dintre, les tres arcades de pedra, així com ara ho son per fora i refer l'arc central, que es tragué per donar lloc a l'actual enquadrament de la porta, a base de treure'l d'un dels que es conserven a la façana lateral que mira a garbí. Les imatges que hi havia de la Verge i els Sants, d'un valor artístic formidable varen ser cremades, l'any 1936, quedant en peu sols l'edifici, que serví de magatzem socialitzat per l'ús del ram de la construcció local i deixaren el retaule de l'altar de la Capella fet defusta noble com avui podem contemplar.

A l'any 1940 es va reposar la imatge de la Mare de Déu de l'Esperança. L'any 1943, es va encarregar l'escultura de talla de Sant Antoni de Padua.

A l'any 1949 realitzaren la talla de Sant Telm, que es col·loca en el ninxo de l'Altar al costat de l'Evangeli. L'any 1955 es realitzar l'escultura de talla de Sant Antoni Abat, que es col·loca en el ninxo de l'Altar al costat de l'Epístola.

Es tracta d'una capella de nau única rectangular, dividida en tres trams per sengles arcs, amb 16 m de largada i una amplada de 7'70 m a la nau principal i 3'25 m a la zona del presbiteri. L'alçada màxima és de 4'65 metres.

No podia faltar en una capella tan marinera unes boniques miniatures de vaixells i altres exvots que certifiquen l'estreta relació de la capella i el mar. El seu dia de festa és el 25 de novembre de cada any.

El mot popular explica que tenia un petit far, un fanal adosat a la façana exterior servia de guia per els mariners i pescador de la vila, com a senya quan volíen arribar a terra.

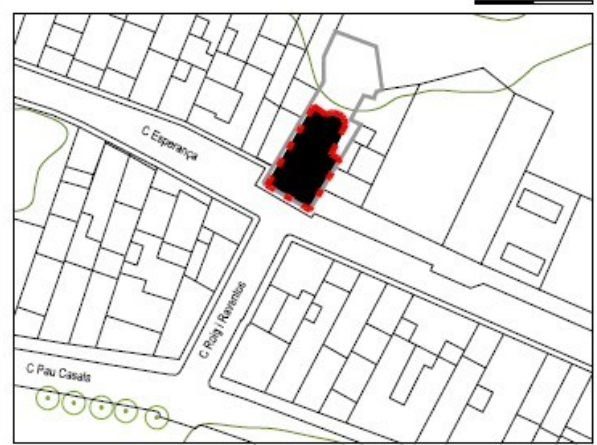

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI AMBIENTAL, PAISATGÍSTIC, ARQUITECTÒNIC, HISTÒRIC-ARTÍSTIC I EL SEU CATÀLEG BLANES (LA SELVA)

DENOMINACIÓ: Ermita de Nostra Senyora de l'Esperança,
 LOCALITZACIÓ: C. Esperança 67
 ÈPOCA: Mitjà del s.XVII tot i que no se sap amb exactitud. Esmentada per primera vegada el 1657
 AUTOR:

ELEMENTS	CATÀLEG	
	ERMITA DE L'ESPERANÇA	1 de 1

SITUACIÓ I DELIMITACIÓ DE L'ELEMENT CATALOGAT

DESCRIPCIÓ I VALORACIÓ ARQUITECTÒNICA DE L'ELEMENT CATALOGAT:

Categoria de protecció B

Nostra Senyora de l'Esperança es una capella situada a tocar del passeig de la Mestrança. Documentada des del segle XVI sempre ha estat molt lligada a la vida marítima de la zona. Es un edifici de planta quadrada de una sola nau, vessants laterals i campanar d'espardanya. Té façana amb porta d'arc rebaixat (pertany a una reforma del s.XIX) i dos finestres rodones. Destaca especialment els esgrafats amb decoració de motius mariners i vegetals. Sostre subjectat a l'interior amb dos graus d'arcades. El 1936 la profanaren i després de la guerra civil li feren unes quantes reformes a càrrec de l'arquitecte Francesc Folguera. L'aspecte actual és obra d'aquest arquitecte, i cal destacar-ne els esgrafats de tema marí i de la façana. L'interior també acull diverses ofrenes de valxells en mirlatura.

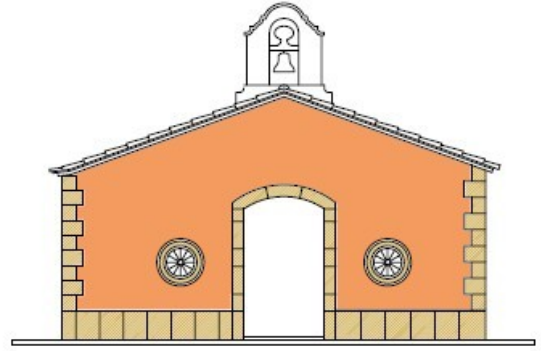
FONT BIBLIOGRÀFICA:
 Publicació editada pel Ajuntament de Blanes; coordinada pel Centre d'Estudis Selvatans - any 2003, "Els Pobles de la Selva; Blanes".

- Crous i Collell, Jesus; "Blanes - Cronologia històrica segle III a.c. - segle XX", 1994, Edita: Ajuntament de Blanes.
- Mestres i Rovira, Josep; "La vila de Blanes i el seu desenvolupament socio-econòmic, els segles XVIII, XIX i XX (fins el 1936).

— Delimitació cadastral de la finca
 - - - Delimitació de l'edifici original catalogat

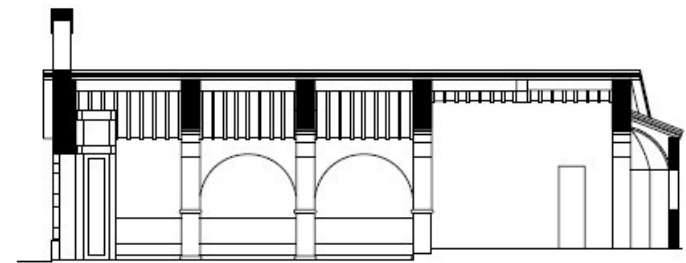
Detall dels esgrafats de la façana; catalogats i protegits

FAÇANA CARRER ESPERANÇA

0 1 2

DESENVOLUPAMENT DELS CONTINGUTS DEL PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ		CATÀLEG						
		RELACIÓ DELS BENS CATALOGATS SEGONS ELS VALORS MOTIU DE LA PROTECCIÓ						
		VALORS MOTIU DE LA PROTECCIÓ				VALORACIÓ PAISATGÍSTICA		
DENOMINACIÓ	COMPONENTS	HISTÒRIC-ARQUEOLÒGIC	ARQUITÈCTIC-URBAN-ARTÍSTIC-BOTÀNIC	SENTIMENTAL-SIMBOLIC	ECOLÒGIC-AMBIENTAL	BELLESES NATURALS-PANORÀMIQUES-PERSPECTIVES	PARCS, CAMINS-JARDINS PRIVATS O JARDINS DESTACATS	CONJUNTS REPRESENTATIS DE LA IDENTITAT I L'ESTÈTICA URBANA
Elements E	Ermita E10.g	DE L'ESPERANÇA	67					

SECCIÓ 1-1